

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 707/2023
06.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миодрага Благојевића и др., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Благојевића, адвоката Данила Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 269/22 од 20.10.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 17/23 од 31.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Благојевића, адвоката Данила Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 269/22 од 20.10.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 17/23 од 31.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 269/22 од 20.10.2022. године окривљени Миодраг Благојевић и Дејан Величковић оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, па су осуђени на казне затвора у трајању од по 4 (четири) године, које ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка плате и то: окривљени Миодраг Благојевић износ од 60.622,80 динара, а окривљени Дејан Величковић износ од 188.122,80 динара, а на име паушала износ од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени АА и ББ упућени на парницу ради остваривања права на накнаду штете.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 17/23 од 31.03.2023. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Лесковцу и жалбе бранилаца окривљених Миодрага Благојевића и Дејана Величковића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Миодрага Благојевића, адвокат Данило Петровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и донесе пресуду којом ће побијане пресуде преиначити у ослобађајуће или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Благојевића, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Миодрага Благојевића истиче да дело за које је окривљени Миодраг Благојевић оглашен кривим и осуђен, не испуњава објективне елементе кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 203. став 1. Кривичног законика (који се примењује од 01.01.2006.године) је прописано да ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Одредбом члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр.104/13 који се примењује од 04.12.2013.године), прописано је да ће се учинилац дела крађе (члан 203.) казнити затвором од једне до осам година ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

По оцени Врховног суда, а имајући у виду наведене законске одредбе, у чињеничном опису радње извршења окривљеног Миодрага Благојевића датом у изреци првостепене пресуде, наведени су сви битни елементи који чине законска обележја кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика. Наиме,

изрека правноснажне пресуде садржи како објективна обележја у односу на радње извршења, с обзиром да је у изреци пресуде наведено да су окривљени поступајући у саизвршилаштву и по претходном договору, обијањем затвореног простора употребом подесног предмета, делујући на катанац на заштитној металној решетки испред улазних врата, а затим и на браву на улазним вратима, одузели туђе покретне ствари – разне врсте цигарета, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног као и намеру да присвајањем себи прибави противправну имовинску корист у износу од 394.350,00 динара.

Сходно изнетом, Врховни суд оцењује као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног да је правноснажним пресудама на штету окривљеног Миодрага Благојевића повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Остали наводи захтева - да изведени докази не упућују на окривљеног Миодрага Благојевића као извршиоца овог кривичног дела и да није утврђено постојање саизвршилаштва јер из описа кривичног дела и утврђеног чињеничног стања не произилази међусобна условљеност и повезаност радњи сваког од окривљених, нису разматрани, јер по оцени Врховног суда представљају оспоравање чињеничног стања односно повреду одредбе члана 440. ЗКП, која сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, ни дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**